

Sygn. akt III CZ 36/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi I. R. H.

przeciwko K. Ł., H. Ł., M. Ł.-W., E. Ł. i E. J.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem zaocznym

Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 listopada 1983 r., sygn. akt I C [...]

wydanym w sprawie z powództwa K. Ł.

przeciwko S. Y. i X. Y.

o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 listopada 2017 r.,

zażalenia skarżącej

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt II Cz [...],

**oddala zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną I. H. od swojego postanowienia z dnia 26 stycznia 2017 r. oddalającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa K. Ł. przeciwko S. Y. i X. Y. o nakazanie złożenia oświadczenia woli (sygn. I C [...]). Sąd Okręgowy wyjaśnił, że podziela przyjęty w orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym na postanowienie sądu drugiej instancji, którego przedmiotem jest kontrola zasadności odrzucenia skargi o wznowienie postępowania przez sąd pierwszej instancji, nie przysługuje skarga kasacyjna.

Na postanowienie Sądu Okręgowego zażaliła się skarżąca I. H., która zarzuciła naruszenie art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c. oraz art. 406 k.p.c. w zw. z art. 187 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i przysługuje tylko w ściśle określonych przez ustawodawcę przypadkach. W postępowaniu procesowym zakres dopuszczalności skargi kasacyjnej wyznacza art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c., zgodnie z którym środek ten przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie należy do żadnej z kategorii orzeczeń wymienionych w art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c., wobec czego nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 25/15, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2014 r., III CZ 31/14, nie publ.).

Pogląd o niedopuszczalności skargi kasacyjnej na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania wyjaśniony został w rozbudowanych wypowiedziach orzeczniczych Sądu Najwyższego.

Ukształtował się już na gruncie poprzedniego stanu prawnego i wciąż zachowuje aktualność. Niezależnie od wyrażanych w nauce wątpliwości co do charakteru skargi o wznowienie postępowania, akcentujących cechy wskazujące na przydanie jej charakteru pisma wszczynającego postępowanie, nie zaś wyłącznie cech środka zaskarżenia, Sąd Najwyższy konsekwentnie przyjmuje, i tę linię należy podzielić, że konstrukcja skargi, jej wymagania formalne (art. 409 k.p.c.) i sama jej nazwa jednoznacznie wskazują na jej rodzajową odmiennność w stosunku do pozwu i funkcjonalną przynależność do środków zaskarżenia. Nie można więc traktować jej jako specyficznej formy pozwu i stosować do niej art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c., jako podstawy uzasadniającej wniesienie skargi kasacyjnej od postanowienia sądu drugiej instancji orzekającego w przedmiocie odrzucenia tej skargi. Z uwagi na to, że w przepisach nie ma podstawy uprawniającej do wniesienia skargi kasacyjnej od takiego postanowienia, skarga kasacyjna złożona przez skarżącą prawidłowo została odrzucona jako niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2001 r., I CZ 94/01, OSNC 2002, Nr 3, poz. 34; z dnia 15 października 2001 r., V CKN 357/01, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 92; z dnia 15 lutego 2002 r., III CZ 2/02, nie publ.; z dnia 19 marca 2002 r., II CZ 166/01, nie publ.; z dnia 24 lutego 2005 r., III CZ 128/04, nie publ.; z dnia 8 sierpnia 2005 r., I CK 234/05 nie publ.; z dnia 6 września 2006 r., IV CK 17/06, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r., V CZ 61/07, nie publ.; z dnia 16 lipca 2008 r., II CZ 50/08, nie publ.).

Zażalenie skarżącej nie mogło więc zostać uwzględnione i podlegało oddaleniu na podstawie art. 398<sup>14</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.

aw

jw